

Menighetsblad for Frogner menighet 14.03.2023

HILSEN FRA DAGLIG LEDER

Jens Jørgen Lie

Barnehagen på tur. Foto: Ukkjent

Barna – den største gaven

De aller fleste av oss har barn rundt oss på en eller annen måte. Enten vi er besteforeldre, tanter, onkler, har barn selv eller omgås barn fra tid til annen i forskjellige sammenhenger. Jeg tror vi alle kan være enig om en ting. Barnelatter er noe av det vakreste som finnes. Barn som ler fra magen og opp, bekymringsløst og fulle av tillit. Det er noe veldig vakkert og optimistisk over det.

Frogner menighet driver en barnehage med barn fra 1-6 år. Her er det mye lyd, gråt, noen som får et skrubbsår og

trenger trøst. Det er også mye latter, lek og vennskap som skapes. I disse årene hvor barn dannes og utviklingen går fort, så er det en svært alvorlig oppgave og et stort ansvar å drive barnehage. Vi skal ha ledere og medarbeidere som brenner for barna og deres utvikling og som ser potensialet i hvert barn.

Samtidig så er det en oppgave å vise for barna vår kristne kulturarv og tro. Det synges sanger og leses historier fra Bibelen som vil følge barna videre. De får besøk av trosopplæringsleder Anneline og prest Arne jevnlig, og barna kommer til kirken.

Vi kjenner alle historien hvor Jesus sier at Guds rike hører barna til. Han ville også gi barna forrang foran voksne som mente seg mer berettiget av forskjellige grunner. Ingen kan snike i køen, alle er likeverdige, men barna har forrang.

I min barndom pugget vi salmevers på skolen. Noen av dem sitter som støpt i ryggmargen. De har nok fått en større verdi for meg i dag som voksen, enn akkurat da puggingen sto på som verst eller i ungdomstiden. Jeg tror at det vi gir barna i vår barnehage, kan bidra til at de tar med seg kjernen i vår tro og ikke minst verdiene som skal gjenspeiles hver dag i barnehagen gjennom de som jobber der. Det som skapes i

barnehagen, tar barna med seg videre. Det er ikke uten grunn at barnehagen er ønsket av mange foreldre på grunn av verdigrunnlaget vårt og tilknytningen til kirken.

Så kan vi oppfordre hverandre til å være litt mer barnlige i hverdagen. Litt mer mottakelige for det gode som møter oss og for å folde hender når ensomhet og vansker trenger på.

Vil hilse med dette sitatet fra ei jente på 8 år: Gud trenger ikke tro på noen han. Han kan bare å tro på seg selv.

Detalj fra Per Vigelands glassmalerier

FASTEAKSJONEN 2023

Neste like sikkert som at våren snart melder sin ankomst, er det at Frogner-konfirmantene noen dager før påske samler inn penger til Kirkens Nødhjelp: «Fasteaksjonen» kalles den, Norges nest største årlige innsamlingsaksjon (kun slått av TV-aksjonen).

På kveldstid mandag 27. mars vil konfirmanter ringe på så mange dører som overhodet mulig på Frogner med bøsser og informasjon. Innholdet i bøsseene har riktignok minket i takt med færre kontanter i omløp, men bøssebærerene har også med seg en del kunnskap om arbeidet i Kirkens Nødhjelp, mye engasjement for å hjelpe andre og en bunke utdelingslapper med VIPPS-nummer og andre kanaler der en fastegave kan gis.

Kirkens Nødhjelps fasteaksjon 2023 har som tidligere år tittelen «Håp i en dråpe vann». Med den pågående krigen, der mange er på flukt og der mye infrastruktur er ødelagt, blir det også i år en del fokus Ukraina. I fjor kom Kirkens Nødhjelp, med midler fra blant annet Fasteaksjonen, raskt på plass med akutt nødhjelp som rent vann, mat, tepper og hygieneartikler til flyktningene.

Kirkens Nødhjelp utfører nødarbeid på vegne av kirkene i Norge med fokus på å redde liv og kreve rettferdighet. Organisasjonen arbeider både i akutte krisesituasjoner og med langsiktige prosjekter. Pengene som samles inn i fastetiden går til Kirkens Nødhjelps arbeid over hele verden, slik at organisasjonen raskt kan mobilisere når kriser oppstår.

Konfirmantene i menigheten jobber i ukene frem mot påske med temaet nød og vårt ansvar for og mulighet til å hjelpe. På lørdag 25. mars blir det storsamlinger i Domkirken sammen med andre konfirmanter og biskop Kari. Søndag 26. mars går Frogner menighets takkoffer til Kirkens Nødhjelp, og konfirmanter deltar i gudstjenesten. Og mandag 27. vil konfirmantene ringe på så mange dørklokker de rekker over for å samle inn penger.

Til dere som da får besøk: Ta godt imot dem.

En gave til fasteaksjonen kan gis med VIPPS til 2426 eller til kontonummer 1594 22 87493.

TIRSDAGSSALONG OM IKONER

v/ Eirik Pettersen

Foto: Grethe M. Robertsen

14. februar var det igjen tirsdagssalong i Kirkestuen. Gjest denne gangen var Sven Aasmundtveit, som i tillegg til å være pastor i frikirken, også er ikonmaler. Sven har også skrevet salmer, og vi startet kvelden med å få høre 'Velsignet være dere som gir brød i tomme hender' (NoS 743). Sven spilte gitar og sang sammen med Turid Njølstad, som studerer til prest og bidrar i Diakoniutvalget. Det ble en fin innledning på kvelden, som fortsatte med at Sven fortalte om egen praksis som ikonmaler og om ikonenes betydning. Etter foredraget var det som vanlig et måltid og en liten utlodning, før kvelden ble avsluttet med at Sven holdt en andakt og sang en annen av sine salmer, 'Som toner i en evig sang' (NoS 395).

Foto: Grethe M. Robertsen

Neste tirsdagssalong blir 14. mars – da er temaet tidebønn, pilegrimsvandring og retreat ved Arne Sand.

KIRKEFOLK

ET MØTE MED MENNESKER I
MENIGHETEN

Intervju: Sissel Nilsen

Foto: Sissel Nilsen

Ulrike Berg – har vært gjennom en spennende livsreise og er en som gjerne gir av seg selv, også i Frogner menighet

«Kjemp for alt hva du har kjært» har Ulrike Berg satt som tittel på et skriv hun har forfattet om sitt liv. Når man får nærmere kjennskap til dette, så kan man underskrive på at den kampen har vært gjennomført med både en beundringsverdig ståpåvilje, med humor og empati. «Vi har mye å være takknemlige for vi som bor i Norge», sier Ulrike. «Gjennom en oppvekst i trange kår, i en utbombet by, var nøkternhet og sparsommelighet hverdagen, og derfor har jeg lært å sette pris på alt vi har av goder i Norge».

Ulrike ble født i 1944 i Hamburg og hadde barndommen sammen med foreldre og tre søsken i havneområdet, en fattig og utbombet del av byen. Både foreldre og besteforeldre hadde mistet alt de hadde under de to verdenskrigene.

De hadde lite av jordisk gods, men var fornøyde fordi de ikke visste om noe annet – alle hadde det likt, men heldigvis hadde hun en farmor som var skredder og sørget for at de alltid hadde varme klær. Og de hadde alltid mat og hadde det trygt, selv om moren, som var utdannet barnehagepedagog, var mye syk. Ulrike forteller at pinsen var den store høytiden barna så frem til hele året. Da fikk hun og søsknene nye småsko og farmor hadde sydd nye klær, til frokosten fikk de en liten mariaflyflysjokolade, og hele familien dro på tur ut av byen, ut i det grønne med mat, kaffe og saft. Selv om faren, som var ingeniør og hadde sluppet krigstjeneste, etter hvert tjente bedre og de kunne leie en leilighet i en bedre del av byen, var det fremdeles stramt økonomisk. Det ble ikke mulig for Ulrike å gå musikkskole etter ungdomsskolen selv om det var hennes høyeste ønske, og hun gikk derfor på handelsskole i to og et halvt år og tok også kurs i utenlandsk korrespondanse med spansk.

Hun var aupair i London ett år (1962) og gikk på college for å lære engelsk. «I utgangspunktet var jeg ikke forberedt på at det skulle være så vanskelig å finne en familie som ville ha meg, men jeg skjønnte jo at tyske piker ikke var populære», sier Ulrike. «Men merkelig nok endte jeg opp i en jødisk familie. De aksepterte meg, og jeg passet to små barn, gikk trilleturer, handlet litt mat og gjorde forefallende husarbeid. Om ettermiddagen gikk jeg på college og tjente såpass at jeg kun betale for kurset og også ha lommepenger. Men jeg lengtet hjem.»

Vel hjemme i Hamburg igjen søkte hun kontorjobb og var så heldig å få fast stilling i tyske Shell og fikk god bruk for sine engelskkunnskaper. Det var spennende å gå på International Club i Hamburg, og der kom hun en dag i snakk med en ung mann som på utmerket tysk fortalte at han var fra Norge og for tiden arbeidet i Hamburg med å markedsføre norske varer. «Jeg hadde knapt hørt om Norge», sier Ulrike,

«men jeg ble nysgjerrig på denne pene mannen som var så høflig og kultivert, så han fikk mitt telefonnummer, og vi holdt kontakt. Og jeg ble kjent med hans far som kom på besøk og fikk vite at hans mor døde av kreft i 1963. Da Per og hans far skulle på tur i vindistriktet Rheinland kunne jeg få være med, men den gang var det slik at når man var under 21 år, så måtte man ha tillatelse av foreldrene. Det fikk jeg, og vi hadde en fantastisk tur der Per og jeg ble ordentlige kjærester. Og nå ble språkkurset i spansk endret til norsk».

Etter bryllup i Hamburg i 1966 flyttet Ulrike til Norge og bosatte seg på Bekkestua. Hun opplevde også her motforestillinger mot å få en tysk dame i familien og hørte at det hadde vært bedre om Per hadde funnet en engelsk pike. «Men det gikk seg nå til etter hvert, og jeg ble godtatt», sier hun - som er en person som ikke gir opp så lett, som er åpen og empatisk. Disse egenskapene skulle hun raskt få bruk for da hun plutselig får beskjed om at mannen har fått hjerneblødning samtidig som hun venter sitt første barn hvilken dag som helst. Heldigvis gikk alt bra - han måtte gjennom en lang operasjon, og hun fødte datteren Anja på Rikshospitalet. I 1968 døde plutselig Ulrikes svigerfar mens familien var på ferie i Tyskland. Det førte til at de overtok mannens barndomshjem i Hafrsfjordgaten, og Ulrike har siden bodd der. Omtrent samtidig som sønnen Jørgen ble født i 1970, oppdaget de at datterens utvikling ikke var normal, og det viste seg at hun var født med nevrologiske skader i hjernen som ikke ble oppdaget ved fødselen. Ulrike forteller at oppfølgingen av Anja slik at hun likevel skulle få et godt og meningsfullt liv, til dels har vært slitsom, men de har stort sett fått god oppfølging fra det offentlige og bydelen. Etter at hennes mann døde i 2009 er det Ulrike som er datterens verge. Hun understreker at samarbeid er viktig, det nytter ikke bare å klage. Samtidig har hun vært omhyggelig med å

skriftliggjøre prosessen og utviklingen. Datteren har fått gå på spesialskoler, vært på dagsenter og fått sin egen bolig. I dag bor hun på Bygdøy, er veldig glad i korte turer til og med mor, gjerne med båt til Kiel. Ulrike forteller at konstant oppfølging er nødvendig, for adferden endres, og hun blir ofte urolig. Sønnen Jørgen bor i Luster med sin kone Anne Britt. De har tre døtre, og Ulrike er stolt farmor.

De første årene i Norge var Ulrike hjemmeværende, men etter at barna kom i barnehage og skole begynte hun å arbeide, først deltid, men de siste 25 årene i full stilling. Hun fikk norsk statsborgerskap i 1976. Hun fikk bruk for utdanningen sin fra Hamburg da hun begynte å arbeide i Årdal og Sunndal verk på Majorstuen. Etter hvert ble det fusjon med Hydro og deretter ble hennes avdeling fusjonert med Equinor. «Jeg har arbeidet mest med personalsaker i den internasjonale avdelingen», sier Ulrike «Jeg hadde ansvar for personalarkivet, holdt oversikt over de som skiftet jobb og var utestasjonert, ordnet med pass når det trengtes, det var i det hele tatt en morsom jobb. Jeg ble pensjonist i 2013, men helt til i år har jeg vært med i Hydrokoret. Jeg har vært igjennom en spennende og interessant livsreise som begynte ganske tungt».

Hun understreker at troen alltid har vært viktig for henne. Det har vært et fundament som har gitt henne mot og stabilitet i den daglige tilværelse. Formiddagsmessen på torsdagene med nattverd og etterfølgende samtale, Frogner Singers og søndagens høymesse og andre arrangementer i kirken betyr mye. Og for noen år siden traff hun også Harald, som bor i Lier, men kommer til Oslo og deler hennes interesser. Ulrike er glad i å fortelle og innrømmer at det kan være en utfordring for andre, «men for meg betyr kjærlighet ikke å kreve av andre, men å gi av seg selv, å være til stede for den jeg er glad i, å vise medmenneskelighet og omtanke».

HVA SKJER I FROGNER?

Med forbehold om endringer. Sjekk gjerne våre nettsider som alltid er oppdatert.

Torsdag 16. mars kl. 10.00–11.45

«**FROGNER SINGERS**» i Frogner Kirkestue Espen Selvik, kunstnerisk leder

Torsdag 16. mars kl. 12.00

HVERDAGSMESSE i Frogner kirkes kapell Arne Øyvind Slørdahl

Torsdag 16. mars kl. 16.30–17.45

SMÅBARNSSANG i Frogner kirkestue Anneline Emanuelsen

Fredag 17. mars kl. 11.00

Babysang i Frogner kirkestue Anneline Emanuelsen

Søndag 19. mars kl. 11.00 Høymesse

med kirkekaffe 4. søndag i fastetiden Margunn Sandal, Bjørn Kleppe orgel

Søndag 19. mars kl. 18.00

Konsert Cæciliaforeningen Steffen Kammler, dirigent

Torsdag 23. mars kl. 10.00–11.45

«**FROGNER SINGERS**» i Frogner Kirkestue Espen Selvik, kunstnerisk leder

Torsdag 23. mars kl. 12.00

HVERDAGSMESSE i Frogner kirkes kapell Arne Øyvind Slørdahl

Torsdag 23. mars kl. 16.30–17.45

SMÅBARNSSANG i Frogner kirkestue Anneline Emanuelsen

Fredag 24. mars kl. 11.00 Babysang i

Frogner kirkestue Anneline Emanuelsen

Fredag 24. mars kl. 18.00–21.00

FREDAGSHENG i ungdomsrommet på Fredriksborg (for ungdomsskolen) Fredriksborgveien 18, Bygdøy Anneline Emanuelsen

Søndag 26. mars kl. 11.00 Høymesse

med kirkekaffe, Arne Øyvind Slørdahl,

Onsdag 29. mars kl. 18.45–20.00

PÅSKEVANDRING i Bygdøy kirke for dem som er født i 2013 (og eldre barn!)

Torsdag 31. mars kl. 10.00–11.45
«FROGNER SINGERS» i Frogner
 Kirkestue Espen Selvik, kunstnerisk leder

Torsdag 31. mars kl. 17.00 Messe og mat i Frogner kirkes kapell og enkelt måltid i Kirkestuen etterpå Eirik Mills, Bjørn Kleppe orgel

PÅSKEN I FROGNER

PALMESØNDAG 2. april kl. 11.00
HØYMESS med kirkekaffe
 Eirik Rice Mills, Bjørn Kleppe orgel

SKJÆRTORS DAG 6. april
17.00 Suppe i Frogner kirkestue
18.30 Orgelresitasjon Bjørn Kleppe,
 Ole Bøhn fiolin
19.00 Skjærtorsdagsmesse Margunn Sandal, Bjørn Kleppe, Ole Bøhn

Fredag 7. april kl. 11.00
LANGFREDAGSGUDSTJENESTE Arne Øyvind Slørdahl Ingvild Græsvold, fiolin

Søndag 9. april kl. 11.00
HØYTIDSGUDSTJENESTE på Påskedag
 Margunn Sandal, Bjørn Kleppe orgel
 Frogner kammerkor Inger Øvrebø Uberg, dirigent

Tirsdag 11. mars kl. 17.00
TIRSDAGSSALONG i Kirkestuen «Johan Falkberget – Den fjerde nattevakt» ved Vibeke Østmo. Enkel servering, sang, utlodning og andakt Arr. Diakoniutvalget

Behov for samtale med prest?

Vi prestene ringer eller sender SMS til dem som vi hører kan ha et ønske om det. Kjenner du noen vi skulle kontaktet, eller trenger du selv en å snakke med? Ring en av prestene:

Sokneprest i Frogner: Margunn Sandal, tlf. 480 06 601

Sokneprest i Bygdøy: Arne Slørdahl, tlf. 959 93 487

Fjordbyprest: Eirik Rice Mills, tlf. 90185070

Alle prestene tjenestegjør både i Bygdøy og Frogner sokn.

Menighetsblad på e-post Be alle som kunne tenke seg å få vårt menighetsblad om å sende e-post til:

post.frogner@oslo.kirken.no. Og be dem skrive i emnefeltet:

Send menighetsblad! Da har vi den fullmakt vi må ha for å sende dem e-post med informasjon om det som skjer i disse koronatider. Om du *ikke* ønsker å få tilsendt dette menighetsbladet skriv e-post til **post.frogner@oslo.kirken.no**. Og be dem skrive i emnefeltet:

Ikke send menighetsblad

Følg oss på nett!

www.frognerkirke.no
 og www.facebook.com/frognerkirke